

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2010, č. j. 4 Cad 12/2008 - 126,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 960 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2008, č. j. 2008/7224 - 212, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 1. 2008, č. j. KUOK 4387/2008, kterým bylo podle ust. § 100, § 66 odst. 1 písm. b), § 81 a dalších příslušných ustanovení správního řádu zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2008 o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 124808/2008 ze dne 28. 12. 2007, jímž bylo na základě odvolání A. M., bytem B. 134, D., změněno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru sociálního a zdravotního ze dne 22. 11. 2007, č. j. 27955/2007/ZAB, ve věci nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na bydlení.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 2. 2010, č. j. 4 Cad 12/2008 - 126, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2008, č. j. 2008/7224 - 212, zamítl. V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že Krajský úřad Olomouckého kraje usnesením ze dne 15. 1. 2008, č. j. KUOK 4387/2008, rozhodl o žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2008 o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 12. 2007, č. j. KUOK 124808/2008, tak, že podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení zastavil. Rozhodnutím ve věci, v níž žalobce žádal o obnovu řízení, bylo rozhodováno na základě odvolání manželky žalobce A. M. ze dne 26. 11. 2007 tak, že žalobce žádal o obnovu řízení tak, že bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru sociálního a zdravotního ze dne 22. 11. 2007, č. j. 27955/2007/ZAB, kterým bylo rozhodnuto nepřiznat jmenované na základě její žádosti ze dne 31. 10. 2007 příspěvek na živobytí. Žalobce v tomto řízení chtěl vystupovat jako dotčená společně posuzovaná osoba podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Žalobce však v této věci společně posuzovanou osobou není podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 111/2000 Sb., protože osoby uvedené v ust. § 3 odst. 1 písm. g) - j) citovaného zákona jsou z okruhu společně posuzovaných osob vyloučeny. To bylo žalobci sděleno a A. M. nevyužila ani možnost žalobci udělit plnou moc v uvedené věci. Žalobce nebyl účastníkem řízení ve věci A. M. vedené o její žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi. Žalobce se odvolal proti usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 1. 2008, č. j. KUOK 4387/2008, kterým bylo řízení o jeho žádosti o obnovu řízení zastaveno. Žalovaný rozhodl o odvolání v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí potvrdil. Žalobce nebyl účastníkem řízení ve věci, v níž žádal o obnovu řízení, věc se týkala jeho manželky A. M. Žalobce v řízení podle zákona č. 111/2006 Sb. nebyl společně posuzovanou osobou a nebyl účastníkem řízení. Rovněž nebyl zástupcem na základě plné moci. V souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu bylo zastaveno řízení o žádosti zjevně nepřipustné. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2008, č. j. 2008/7224 - 212, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž namítl, že soud rozhodl v jeho nepřítomnosti. Současně požádal, aby mu soud ustanovil „jeho“ advokáta JUDr. Víta Vohánku pro řízení o kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti ze dne 29. 6. 2010 k výzvě soudu ze dne 18. 6. 2010, č. j. 4 Cad 12/2008 - 145, zástupce stěžovatele nad to uvedl, že žalovaný, obdobně jako správní orgány v předcházejících řízeních, věc nesprávně posoudil a řádně se jí nezabýval. Stěžovatel je od listopadu 2003 ve stavu hmotné nouze bez finančních prostředků, nemá žádné příjmy, majetek či úspory. Stěžovatel podotkl, že u soudu probíhá řízení o cca 80 žalobách, o kterých je rozhodováno jednotlivými soudci v samostatných řízeních. Dále poukázal na to, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Podle názoru žalobce bylo porušeno jeho právo na ustanovení právního zástupce. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2010, č. j. 4 Cad 12/2008 - 126, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadené rozhodnutí se týkalo návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončené věci, v níž stěžovatel nebyl účastníkem řízení ve věci, věc se týkala jeho manželky A. M. Žalobce v řízení podle zákona č. 111/2006 Sb. nebyl společně posuzovanou osobou a nebyl účastníkem řízení, rovněž nebyl zástupcem na základě plné moci. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 2. 2008, č. j. 2008/7224 - 212, v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a potvrdil usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 4387/2008 ze dne 15. 1. 2008, kterým bylo podle ust. § 100, § 66 odst. 1 písm. b), § 81 a dalších příslušných ustanovení správního řádu zastaveno řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 4. 1. 2008 o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 12. 2007, č. j. KUOK 124808/2008, jímž bylo na základě odvolání A. M., bytem B. 134, D., změněno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru sociálního a zdravotního ze dne 22. 11. 2007, č. j. 27955/2007/ZAB, ve věci nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na bydlení. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, když žalobu zamítl.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel požádal o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 12. 2007, č. j. KUOK 124808/2008, jímž bylo na základě odvolání A. M., bytem B. 134, D., změněno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh, odboru sociálního a zdravotního ze dne 22. 11. 2007, č. j. 27955/2007/ZAB, ve věci nepřiznání dávky pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na bydlení, bylo toto řízení o žádosti zjevně nepřípustné v souladu s ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno usnesením Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 1. 2008, č. j. KUOK 4387/2008, a správní orgány proto návrhu stěžovatele nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepřeno vzhledem k tomu, že ve věci bylo na žádost žalobce nařazeno jednání na den 25. 2. 2010. Žalobci bylo řádně doručeno předvolání k jednání, k němuž se žalobce nedostavil. Soud neshledal důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s, na základě nesrozumitelných podání stěžovatele - dopis ze dne 19. 2. 2010, jež je doložen na č.l. 115 - 120 soudního spisu, a proto jednal v nepřítomnosti žalobce podle ust. § 49 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel toliko namítá, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Tato jediná uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou. Námitkou, že bylo porušeno právo žalobce na ustanovení právního zástupce pro řízení o žalobě před městským soudem se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě nežádal, a proto o návrhu nebylo rozhodováno.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Městského soudu v Praze nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze č. j. 4 Cad 12/2008 - 143 ze dne 13. 5. 2010 pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě Nejvyššího správního soudu nevyčísлил náklady právního zastoupení stěžovatele, a proto bylo rozhodnuto o odměně advokáta podle obsahu spisu. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi, odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za jeden úkon právní služby po 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 29. 6. 2010 podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, jak je soudu známo z jeho rozhodovací činnosti, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 160 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 960 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu